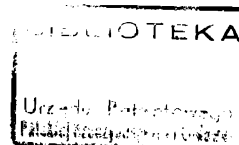
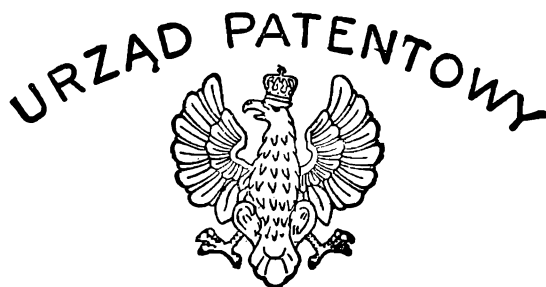

20 lutego 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *G 036 24/40*

Nr 2993.

Kl. 57 a 37.

Václav Kriegerbeck i Jindřich Bautz
(Praga, Czechosłowacja).

Kinematograf automatyczny.

Zgłoszono 13 grudnia 1922 r.

Udzielono 23 września 1925 r.

Wynalazek dotyczy kinematografu automatycznego, składającego się z dwóch stałych aparatów o typie znanym, tak urządzonych, że podczas eksponowania filmu w jednym z aparatów, film ten nawija się w drugim aparacie w kierunku odwrotnym i aparat ten może być wprowadzony w ruch po wrzuceniu pewnej monety.

Zadanie niniejszej konstrukcji polega przede wszystkim na tem, by umożliwić korzystanie z automatu człowiekowi nawet nieobeznanemu z kinematografem. Aparat posiada urządzenie zabezpieczające film od uszkodzeń i zmuszające operatora do eksponowania filmu w ciągu pewnego określonego czasu, co prowadzi do oszczędności na czasie i na zużyciu energii świetlnej.

Rysunek przedstawia schemat podobnego automatu.

Fig. 1 wyobraża rzut poziomy, fig. 2 — widok boczny części aparatu, fig. 3 — częściowy przekrój centralny cewki z filmem z odpowiednim hamulcem, fig. 4 — schemat narządu automatyczny do zwalniania, względnie utrzymywania wału.

Urządzenie składa się w zasadzie (fig. 1) z dwóch aparatów kinematograficznych *A, B* o wspólnym napędzie od centralnego wału 1, wprowadzanego w ruch korbką ręczną 5 za pośrednictwem pędni zębatej stożkowej 2, 3, 4. Aparat *A* eksponuje pierwszą część filmu, drugi aparat nawija zaś drugą część filmu w kierunku odwrotnym i przygotowuje ją, jako dalszy ciąg aparatu *A*, do ekspozycji. Aby przy ciągłym ruchu

korby 5 zwinięty lub nowonawinięty film nie uległ zerwaniu, automat posiada urządzenie hamujące. Przez odwijającą film cewkę aparatu A i nawijającą go cewkę aparatu B, względnie przez wydrażone ich wałki 6 przechodzi linka metalowa 7 (fig. 2 i 3). Jedna z końcówek sznura połączona jest przymocowanym na obu końcówkach filmu paskiem metalowym 8 (fig. 2), który po odwinięciu filmu ciągnie za sznur 7. Pasek 8 pokryty jest otworami i posiada taką długość, by przylegał do filmu na ostatnim jego zwoju, druga końcówka jego leży na wałku kierowniczym 9 względnie 10, a to w tym celu, żeby sznurek nie ciągnął bezpośrednio za film i nie mógł go oberwać. Poza walcami 9, względnie 10 film tworzy jeszcze luźną pętlę 12, względnie 13.

Dla zachowania potrzebnej przy ekspozycji pętlicy i po przewinięciu filmu wałek 13a łączy się z wałkiem 12a łańcuszkiem. Drugi koniec sznura 7 połączony jest z przesuwającym się w wałku 6 drążkiem 14 (fig. 3), którego ruchy zapomocą odpowiedniej pędni 15, 16 przenoszą się na hamulce taśmowe 17 koła rozpędowego 18 (fig. 1), które otrzymuje ruch od wału 1 i korby 5 za pośrednictwem pędni 19, 20. Korba 5 porusza wał 1 automatu przez tarcie, mniejsze od oporu hamulca taśmowego 17, aby operator po zatrzymaniu automatu w związku z całkowitem zwinięciem filmu nie mógł go oberwać wskutek gwałtownego ruchu korbki 5.

Dla skrócenia czasu ekspozycji, zaoszczędzenia na czasie i na energii świetlnej oraz by operator nie mógł zwolnić biegu automatu, do doprowadzającego prąd świetlny przewodu włączony jest przyrząd, który gasi lampę przy odpowiednim zmniejszeniu liczby obrotów wału 1.

Urządzenie składa się z regulatora odśrodkowego 21 na wale koła 18, stanowiącego jeden z biegunów wyłącznika, w taki sposób, że tuleja 22 regulatora połączona

zostaje z umieszczonym osiowo w wydrażonym wale 18a drążkiem 23, stanowiącym jeden z biegunów wyłącznika połączony z biegunem 24 przewodu prowadzącego do liny, o ile przy odpowiedniej szybkości regulator 21 zostanie uniesiony i zacznie wysuwać drążek 23.

O ile liczba obrotów regulatora spadnie poniżej pewnych granic, opadające jego odważniki przerwą obwód elektryczny i wyłączą prąd.

Automat posiada mechanizm 25, 26, 27, który po wrzuceniu odpowiedniej monety zwalnia wał 1. Schemat tego mechanizmu wyobraża fig. 4. Składa się on z wagi 25, zatrasku 26 i występu 27 na wale 1. Zatrask służy jednocześnie za przełącznik włączający lampę na początku ekspozycji. Występ 27 na wale ustawiony jest dla obrotu w kierunku wskazówki zegara. Zatrask 26 może pod wpływem zewnętrznej dźwigni zajmować pozycję I, albo II.

W celu uruchomienia automatu należy wrzucić odpowiednią monetę, która spada na wagę 25 (fig. 4).

Waga opada i zwalnia zapomocą dźwigni przełącznika zatrask 26, który przesuwa się na lewo, włączając zapomocą kontaktu I lampę A (fig. 1). Jednocześnie zwolniony zostaje występ 27. Pod wpływem obrotu korby 5 w kierunku przeciwnym ruchowi wskazówek zegara aparat A rozpoczyna ekspozycję, a aparat B nawija film w kierunku odwrotnym. Po osiągnięciu pewnej szybkości regulator zamyka kontakt 23, 24 i włącza lampy aparatu A, ekspozując pierwszą część filmu. Po ekspozycji tej części dalszy ciąg filmu został już w aparacie B nawinięty. Hamowanie ruchu następuje pod wpływem ostatniego zwoju paska metalowego B, który, odwijając się, pociąga za linkę 7, powodując wciąganie drążka 14 (fig. 3) do osi 6 oraz naprężenie hamulca taśmowego 17 na kole 18. W na-

stępstwie regulator przerywa prąd i gasi lampy aparatu A.

W tej chwili przesuwa się odręcznie przełącznik 26 do pozycji II (linje pełne) w celu włączenia lampy B. Waga 25, z której rzucona na nią moneta już spadła, powraca do pozycji pierwotnej.

Wał 1 obraca się wówczas w kierunku wskazówek zegara. W ruchu tym występ 27 nie bierze udziału i zostaje przez zatrzask 26 unieruchomiony. Ekspozycja przechodzi do aparatu B, podczas gdy aparat A nawija film w kierunku odwrotnym.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Automat kinematograficzny, złożony z dwóch stałych aparatów (A i B), połączonych ze sobą w taki sposób, że podczas eksponowania filmu w jednym z aparatów, drugi aparat nawija dalszą część filmu w kierunku odwrotnym, znamieny tem, że odwijająca się cewka pierwszego aparatu (A) i nawijająca film cewka drugiego aparatu (B) zaopatrzone są w urządzenie, hamujące ruch automatu i zabezpieczające film od zerwania, pomimo dalszego ruchu cewek po ukończeniu ekspozycji pierwszej

części filmu, względnie po ukończeniu ruchu odwrotnego drugiej jego części.

2. Automat kinematograficzny według zastrz. 1, znamieny tem, że przez wałek (6) obu cewek filmowych przechodzi linka metalowa (7), która łączy drażek (14) i pędnię hamulca taśmowego (17) z ostatnim zwojem paska metalowego (8), przymocowanego do filmu, który przy odwijaniu filmu pociąga linkę (7), wprowadzając hamulec w ruch i zatrzymuje oba aparaty.

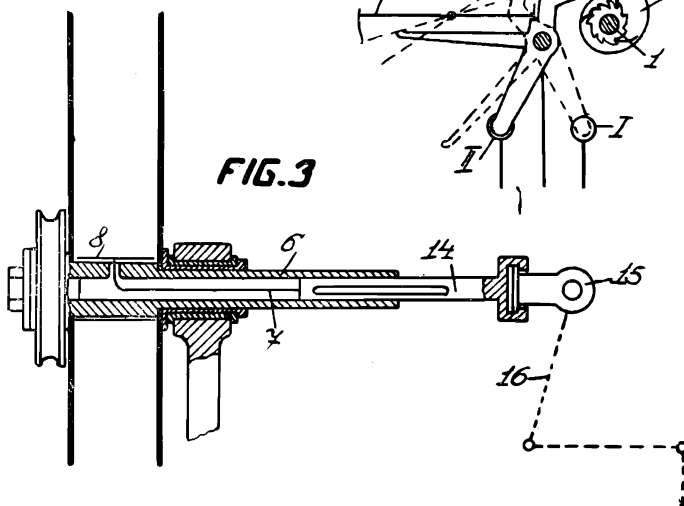
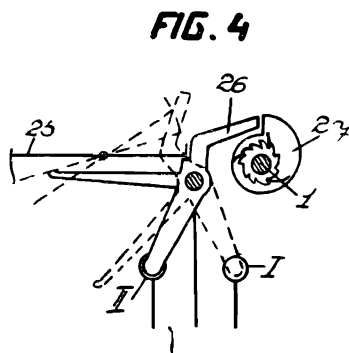
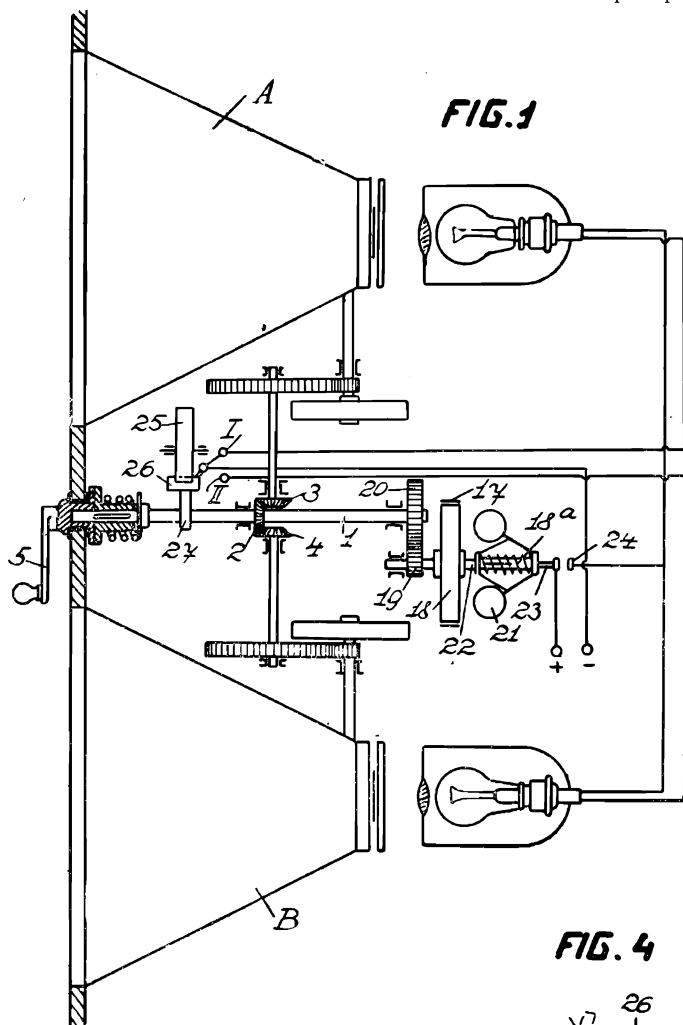
3. Automat według zastrz. 1, znamieny tem, że sprzężony z krzyżakiem wał (13a) umieszczony jest pomiędzy okienkiem a wałem odwijającym (10).

4. Automat według zastrz. 1, znamieny tem, że korba napędowa (5) połączona jest z głównym wałkiem (1) sprzęgłem cierniem.

5. Automat kinematograficzny według zastrz. 1, znamieny tem, że zatrzask automatycznego mechanizmu do zwalniania wału (1) odgrywa jednocześnie rolę przełącznika lamp ekspozycyjnych.

Václav Kriegerbeck
Jindřich Bautz.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

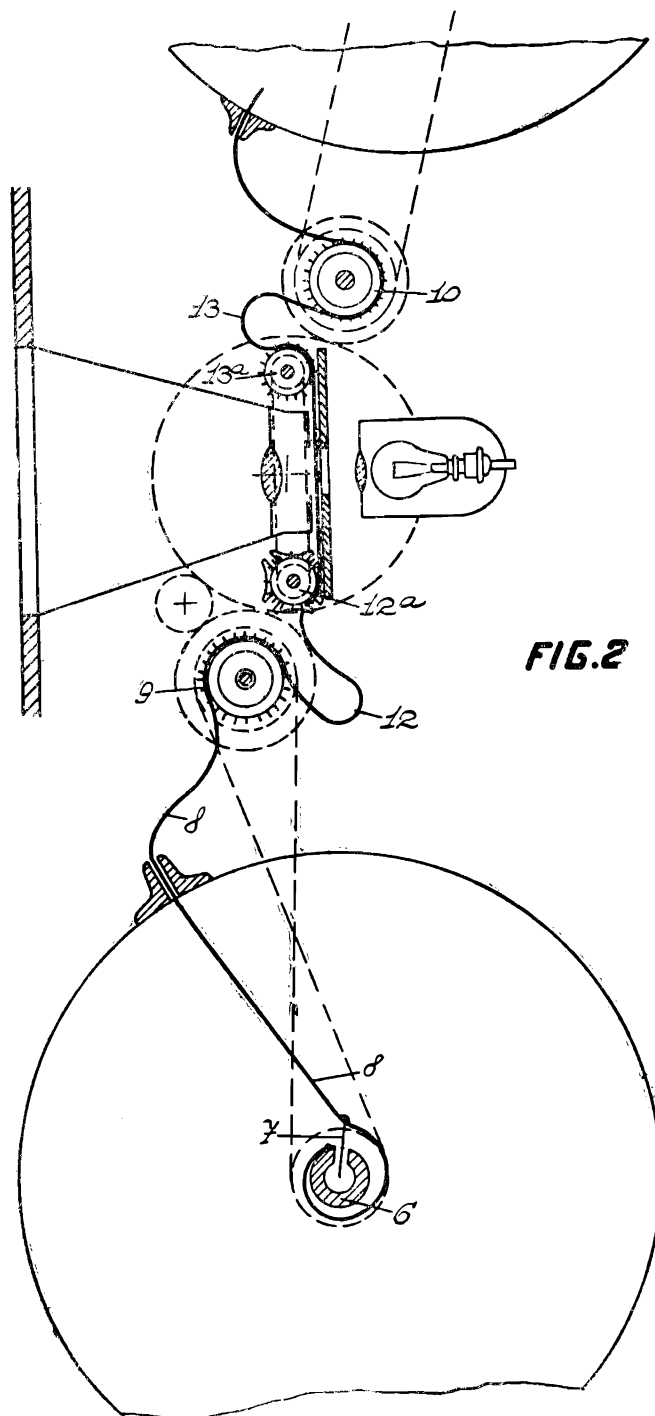

FIG. 2